

Sebičnost ovira napredek - Koroški dogodki ob zasedbi

Par sebičnežev tvori oviro, da ne pride prosperiteta v deželo, je poudaril predsednik. — Taki zahtevajo, da se mora izenačiti proračun, ako tudi ljudstvo strada. — Kongresniki nasprotujejo zakonu za izboljšanje.

Gainesville, Ga. — Nekaj sebičnežev je krivih, da se ne more napredek in prosperiteta pripraviti pota v deželo, je poudaril predsednik Roosevelt v govoru, ki ga je imel v tem mestu to sredo. Ustavil se je tukaj med svojim potovanjem na oddih v Hot Springs, da je prisostvoval slovesni otvoritvi novoupostavljenega dela mesta, ki je bil razdeljen od orkana pred dvema letoma, in je bil ta govor eden najvažnejših, kar jih je imel zadnjih par mesecev.

Dostavil pa je predsednik, da se ta obsodba glede sebičnosti ne nanaša na pretežno večino ameriškega naroda. Le nekaj jih je takih, ki ne poznajo drugega kakor svojo lastno korist in dobiček, dočim je večina z veseljem pripravljena, da požrtvovalno deluje za splošno blaginjo.

Med to samoljubno manjšino, je dejal, so taki, ki sicer kričijo, da se mora upoštevati ustava, da se mora izenačiti proračun, če bi se moral pri tem ukiniti relief.

Poudaril je dalje predsednik, da kljub vsem tem oviram, bo dežela šla naprej in se ne bo vrnila k tistim metodam, ki so vladale skozi 15 let po vojni. Nje naloga je, da poskrbi za dostojno življenje najnižjim plastem ljudstva in se da masam dostop do prosperitete. To se bo doseglo le z zvišanjem plač, s čimer se končno ne bo pomagalo le revnim slojem, marveč se bo s tem oživila tudi trgovina in industrija.

Posebej je ožigal predsednik te tiste kongresnike, ki sicer trdijo z besedami, da so za izboljšanje socialnih in ekonomskih razmer, a kadar pridejo v razpravo, glasujejo proti njim, izgovarjajo se, da so samo predložili metode nasprotne; istočasno pa niso zmožni, da bi postavili kako boljšo lastno metodo.

TAMBURIČNI RADIO PROGRAM

Pittsburgh, Pa. — Slovanski tamburični orkester z Duquesne univerze bo pričel oddajati svoje redne programe na radio, in sicer s tukajšnje postaje KDKA vsako soboto popoldne ob 3. uri (vzhodni čas). Oddajal se bo program po NBC širini cele dežele. Ker je v tem orkestru večina Hrvatov, se priporoča našemu občinstvu, da posluša njih program, in od vodstva orkestra so tudi naproseni, naj pišejo na radio postajo ali pa na NBC, da se ti programi nadaljujejo. To bo prvič, da se bodo kake narodne melodije oddajale širini cele dežele.

Katoličan brez katoliškega časopisa je kakor vojak brez puške.

V PRVIH URAH ZASEDBE

Vtisi slovenskega poročevalca, ki je potoval po Koroškem, ko je bila dežela zasedena od nazijske Nemčije.

Ljubljanski list "Slovenski dom" je poslal svojega posebnega poročevalca na Koroško v dnevi, ko je ta, skupno s celo Avstrijo, postala del Velike Nemčije, da si ogleda deželo ob času teh pomembnih dogodkov in pa, da ugotovi razpoloženje prebivalstva namram izpremembi. Vtise, ki jih je dobil, je opisal poročevalec na sledeči način:

Celovec, 13. marca. — Prišel sem se na Koroško v soboto zjutraj po izvršenih spremembah v Avstriji s prvim vlakom, ki je vozil čez mejo iz Jesenice.

Na postaji v Podrožici je bilo vse mirno. Na postajnem poslopju je že vihrala velika rdeča zastava s kljukastim križem. Na peronu sem opazil dvojce, troje mladeničev v navadni civilni obleki, eden med njimi je imel opasan nov vojaški pas z bajonetom, vsi pa so imeli na levih rokavih rdeče trakove s kljukastim križem. Videl sem, da so tudi ostali potniki, ki so z brzovlakom potovali čez mejo, z velikim zanimanjem skušali doznati, kaj je novega v Avstriji. Pri vseh oknih vlaka je bila velika gneča in zdaj se je kdo izmed potnikov nekam sramežljivo oglašil s "Heil Hitler" ter pri tem dvignil desnico v zrak. Osobe na postaji pa na take izraze čustvanja potnikov ni odgovarjalo z ničemer. Videti je bilo celo, da je tem ljudem nekam nerodno. Pač pa so omenjeni mladeniči, vsi mlajši kakor 24 let, imeli glavno besedo in vsa oblast na postaji. Tekali so sem in tja po postaji, pregledali so tudi vlak, svojo policijsko pa so imeli v pisarni policijskega komisarjata. Ti mladeniči so prevzeli policijsko oblast v svoje roke.

Ostalo službeno osebje, tako finančni pregledniki ter železničarji niso kazali nobenega znamenja, da bi bili že podložni hitlerjevski oblasti. Mojo pozornost je zbudil eden izmed mladeničev ki je pristopil k mnogim starejšemu finančarju ter mu nekaj dopovedal. V službi osiveli mož je moral čisto pokorno stati in poslušati mladeniča z rdečim trakom na rokavi. Pozdravljali pa so se med seboj že vsi, kolikor je bilo ljudi na postaji, s stegnjenim desnicom.

Kljukasti križ v slovenskih vaseh

Vožnja proti Celovcu, kratka sicer in lepa, je bila to pot še krajša. Na vseh postajah so vstopali številni potniki, različnih poklicev in starosti, to (Dalje na 4. strani)

Rev. John Plevnik preminul

V sredo večer je prišla vest v Chicago, da je v Jolietu, Illinois, dne 23. marca 1938, umrl tamkajšnji župnik slovenske cerkve sv. Jožefa in duhovni vodja K. S. K. Jednote ter predsednik Baragove Zveze, preč. g. John Plevnik.

Preč. g. Plevnik je bil že več zadnjih let rahlega zdravlja. Vendar s svojo močno naravo je vstrajal proti nepopustljivi bolezni poapnenju žil in hudemu krvnemu pritisku. Zadnje čase mu je začelo slabeti še srce, vse to in še druge komplikacije so povzročile, da je podlegel.

Pokojni preč. g. župnik bo ležal v petek v župnišču, čas za obiskovanje bo od 10. do 5. ure popoldne. V soboto bo ležal v cerkvi sv. Jožefa. Čas za obiskovanje bo zopet od 10. do 5. ure popoldne.

Potem bo na mrtvaškem odru v cerkvi skozi nedeljo in v ponedeljek do pogreba. Pogreb se vrši v ponedeljek dopoldne ob 11. uri. Skupne molitve duhovnikov "Officium Defunctorum" se začne ob 10:30 uri.

Pokojni preč. g. župnik John Plevnik, se je rodil dne 28. avgusta 1873. na Dobravi pri Ljubljani. V mašnika je bil posvečen dne 17. junija 1897. Tri dni pozneje dne 20. junija je pel svojo novo mašo ravno v tej cerkvi sv. Jožefa, kateri je župnikoval od časa smrti pokojnega župnika preč. g. Johna Kranjca, to od meseca februarja 1915. pa do svoje smrti, torej nad 23 let. V tem času si je iztekel premožno nemiljavih zaslug za slovensko ljudstvo v Jolietu in po Ameriki. Več o vsem bo itak še poročano.

Faranom sv. Jožefa v Jolietu, kakor tudi vsem njegovim sorodnikom drugod, izrekamo ob izgubi ljubljene župnika iskreno sožalje! Pokojniku pa mir in pokoj in naj se spočije v Gospodu od dolgotrajnega delovanja za slovenske duše v Ameriki!

TVA AFERA V KONGRESU

Predsednik odstavil načelnika TVA, dr. Morgana.

Washington, D. C. — Spor v vodstvu vladnega podjetja v dolini reke Tennessee je končno našel svojo pot v kongresu. Spravil je tja zadevo predsednik Roosevelt to sredo ter je istočasno izrazil željo, da kongresna komisija preišče poslovanje tega podjetja. Cela stvar je dosegla višek zadnji tork popoldne, ko je predsednik odstavil načelnika TVA, dr. A. E. Morgana. Dal je temu časa do določene ure, da predloži svoje pritožbe proti ostalima dvema članoma odbora in dokaze za nje. Morgan pa se je kakor v zasmeh nekoliko predloženim časom odpeljal iz Washingtona, na kar ga je predsednik obvestil o odstavitvi in predložil zadevo kongresu.

BRIHTNI JETNIKI SI ZNALI POMAGATI

Amarillo, Tex. — Ječar v tukajšnji okrajni ječi si je že dalje časa belil glavo, na kak način pridejo jetniki v postreženem zaporu v samotni celici do cigarete, ko jih vendar tako natančno preišče. Zadnji tork je prišel zagotovo do dna in priznati je moral, da so se jetniki posluževali izredno brihtnega načina. Zapazil je namreč velikega hrošča, ki je marširal po tleh s cigareto privezano na hrbtu, ter jo ubral skozi razpoko pod vrati v celico. Jetniki so mu nato povedali, da so nalašč trenirali tega hrošča, da je nosil cigarete iz odprtih celic v sosednjo samotno celico.

JAPONSKI POSLALA AMERIKA RAČUN

Washington, D. C. — Vlada Zed. držav je predložila Japonski zadnji tork račun za odškodnino in stroške, ki jih je ta povzročila, ko je potopila ameriško ladjo Panay. Račun znaša \$2,214,000. V priloženi notii se poudarja, da so to le resnični stroški in da Amerika ne zahteva nikake kazenske odškodnine.

KRIŽEM SVETA

— Sofija, Bolgarija. — Po pogrebu bivšega min. predsednika Malinova, zadnji tork, se množice priredile po tukajšnjem mestu patrijotične manifestacijske obhode. Priti pa je moralo očividno do nemirov, kajti navalila je na nje policija, pri čemer je bilo 20 oseb ranjenih.

— Berlin, Nemčija. — V nemški diplomatski službi so se zadnje dni izvršile znatne izpremembe. Med drugim je bil imenovan poslanikom na Angleškem H. A. von Moltke, dosedanji poslanik v Varšavi.

— Varšava, Poljska. — Prvim poslanikom za Litvijo je bil imenovan Fr. Charwat, ki bo odpotoval v Kaunas prihodnji ponedeljek. Kakor znano, je Poljska prisilila Litvijo, da se upostavi med obema državama diplomatski odnošaji.

PREDSEDNIK NA POČITNICA

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt se je zadnji tork zvečer odpeljal na odhod v Warm Springs, Ga., kjer namerava ostati 10 dni.

APEL VATIKANA

Vatikan se obrnil na gen. Franka, naj neha ubijati civiliste.

Vatikan. — Tukajšnje glasilo, Osservatore Romano, je to sredo priobčilo, da se je papež Pij zadnji ponedeljek obrnil potom svojega zastopnika v nacionalistični Španiji, msgr. Antoniutti, na generala Franka, naj preneha z zračnimi napadi na civilno prebivalstvo, kakoršni so se dogajali zadnje dni v mestu Barceloni. List poroča, da je papež na Franka podobni apel že meseca februarja. — Zadnji teden ste se Anglija in Francija uradno obrnili na Vatikan, naj se posluži svojega vpliva na nacionaliste, da se na pravi konec zračnim napadom na obljubena mesta.

UMAKNILA SE PRED NAZIJI

Brunnen, Švica. — Žena bivšega avstrijskega kanclerja Dollfusa je prispela semkaj zadnji tork iz Italije. Izrazila se je, da namerava bržkone stalno ostati v Švici s svojima dvema malima sinovoma. Kakor znano, je bil Dollfuss umorjen ob nazijskem puču v letu 1934 in njegova žena se bržkone boji, da bi se naziji ne utegnili znesti nad njo, ter se je zato raje z otroci umaknila v inozemstvo.

Med potjo je napravil kratek postanek v mestu Gainesville, kjer je imel govor ob slovesni otvoritvi nekega stanovanjskega dela mesta, ki je bil razdeljan od orkana in popravljen s federalnimi skladi.

Iz Jugoslavije

Z izmišljenimi bajkami hodijo po Dolenjskem razni nediprivi in vlečejo denar od že itak revnega prebivalstva. — Huda nesreča pri kopanju gramoza blizu Ptuja. — Smrtna kosa in drugo.

Tako le varajo

Novo mesto, 3. marca. — V Novem mestu in novomeškem okraju nabira že dalje časa bolj priletna ženska denar za nekega moža, ki je baje invalid. Trdi, da ima mož v Belgradu potegniti naravnost bajne vsote denarja, a da sedaj potrebuje velike podpore za kolke, prošnje in za pot v Belgrad. Ženska je možu nasleda tako zelo, da mu vse verjame, skoraj bolj kot evangeliju. Ženski pa so žalibog nasledili tudi mnogi drugi, ki so ji za onega moža izročili velike vsote. O nekaterih pričevedujejo, da so ji dali 20.000 din in še več, seveda v trdnem zaupanju, da jim bo mož — kot je zatrjevala ženska — vsa obilno povrnil z ogromnimi obrestmi, kakor hitro pride do svojega denarja. Ženski pa je mož baje prepovedal izdati njegovo ime in bivališče. Naravnost čudno je kako morejo biti ljudje še dandanes tako lahkoverni, da izročajo svoj težko prisluženi denar več ali manj neznani ženski in za popolnoma neznanega moža. Človek bi skoraj ne verjel, da je kaj takega mogoče. — Ker so nekateri opeharjeni žugali ženski, da bodo vso stvar naznanili oblastem, če jim ne vrne denarja, je mož na prigovarjanje ženske, nazadnje vrnil nekaterim strankam manjše zneske. To je lahko storil od obilnih, na tako lahek način pridobljenih tisočakov. Iz tega dejstva pa je potem ženska dokazovala, kako pošten je mož, in je potem še z večjo verno nabirala zanj.

Huda nesreča

Ptuj, 1. marca. — V Kicarju pri Ptujju kopljejo na hribu posestnika Hajduka Josipa gramoza za tako zvane lastne domače ceste. Tako sta bila v gramoznici zaposljena 48 letni posestnik Anton Vouk iz Podvinca oče 9 neposkrbljenih otrok in 36 letni posestnik Zamuda Jožef, oče 4 otrok. Nenadno pa se je zrušil hrib in pokopal pod seboj Antona Vouka ter poškodoval tudi Zamudo Jožefa. K sreči je Zamuda dobil le manjše poškodbe, tako da je lahko priskočil Vouku na pomoč in ga potegnil izpod kamenja. Vouka so takoj z avtom odpeljali v bolnišnico. Njegove poškodbe so smrtno nevarne.

Ob oko

V Komovcih je prišlo želansko poletje med domačimi fanti do pravcate bitke, v kateri je 49 letni Anton Koucut udaril z ušesom motike Francika Melinka s tako silo po glavi, da mu je izbil levo oko. Sedaj je bil Koucut pred mariborskim senatom obsojen na 8 mesecev strogega zaporja in

na izgubo častnih pravic za dobo dveh let.

Smrtna kosa

V Mostah v Ljubljani je umrla Marica Karpe, velika dobrotnica revežev. — V Izlah je umrl Andrej Grobljar, posestnik, bivši župan občine Ržišče in soustanovitelj ter načelnik Hranilnice in posojilnice v Izlah. — V Ljubljani je umrl Franc Jeraj, gimnazijski ravnatelj v pokopju.

Odlikovani

V nedeljo 6. marca so imeli v Ribnici izredno svečanost. Gasilska zajednica je namreč odlikovala svoje člane za dolgoletno službovanje in sicer je dobilo pet gasilcev bronzaste kolajne, štirje srebrne in šest najst gasilcev zlate kolajne. Vsi ti gasilci so iz Jurjevice. Iz Ribnice sta pa bila odlikovana za 40 letno službovanje Janez Petek in medtem že umrli Janez Lesar.

Nesreča delavca

Z Jesenic na Gorenjskem je bil pripeljan v ljubljansko bolnico komaj 17 letni delavec Ciril Petač. Pri delu nekaterih industrijskih gradenj je po nesreči prišel med vagončke ki so ga stisnili in hudo poškodovali, da je bil še potem, ko so ga pripeljali v Ljubljano, nezavesten.

Stotake je delila

Začuden so bili neke sobote v letošnjem marcu mariborski sprehajalci, ko se jim je približala neka kmečko opravljena ženska in jim pričela deliti stotake. Nekateri so stotake sprejeli, nekateri odklanjali. Neki starejši možakar je pa spoznal, da z žensko ne more biti vse v redu in jo je pospremil do policije, odkoder so jo odpredili v bolnico, kjer so ugotovili, da je zares duševno omejena. Pozneje se je izvedelo, da je dvignila v hranilnici svoje prihranke v znesku 4800 dinarjev. Ne morejo pa izvedeti kdo bi bila, ker daje na vprašanja vselej drugačen odgovor.

Lepa trojica

Drzni konjski tatovi Anton Brglez iz Pobrežja, Ivan Mlaček in Rihard Šobe iz Zgornje Radvanje, kateri so bili pred katerim aretirani zaradi številnih konjskih tatvin, so priznali, da so ukradli Ferdinandu Hribniku v Zgornji Kapli par lepih konj z opermo in novi tovorni voz ter vse skupaj prodali v Zagrebu. Hribnik je oškodovan za nad 10.000 dinarjev.

Jubilej župnikovanja

Pred kratkim je slavil g. Jakob Rauter trideset let, odkar je prišel na Pilštajn, kjer deluje kot tamošnji dušni pastir.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pone-
deljnikov in dnevo po praznikih.

Redakcija in tisk:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.80	For one year \$5.80
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrť leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrť leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti depozirani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrťka dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vraća.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Fašizem in cerkev

Ljubljanski "Slovenec" je objavil te dni zelo zanimiv članek pod zgorajšnjim naslovom, ki nazorno pokaže velike razlike, med fašizmom in cerkvijo. Ker bo mnoge zanimaj, zato ga objavljamo v celoti. Glasi se:

"Nasprotniki Cerkev se ne ustrašijo nobenega truda, kadar skušajo zlasti demokratičnim narodom prikazati istovetnost ali vsaj istosmernost katoliške Cerkev in fašizma. Kot opravičilo za takšno protikatoliško propagando jim služi — seveda neopravičeno — patriotična izjava kakega italijanskega cerkvenega dostojanstvenika ali sodelovanje italijanske duhovščine za izboljšanje gospodarskih pogojev italijanskega ljudstva. Toda ti "dokazi" so prav toliko vredni za katoliško filofašistično miselnost, kakor so vredne obdolžitve nemškega fašizma, da je Cerkev prijateljica in zaveznica komunizma in ljudsko frontaške politike, zato ker je papež odlikoval s cerkvenimi odlikovanji nekatere francoske politične voditelje, med njimi tudi one, ki stoje na čelu trenutnih političnih kombinacij. — Komur je mar resnice, temu ni težko ugotoviti, da Cerkev kot duhovna sila skuša sodelovati z vsakim političnim režimom — ki jih ne postavlja Cerkev, ampak narodi — samo da tem bolje zavaruje duhovne interese Cerkev in vernikov.

Toda kdor istoveti Cerkev s fašizmom, le dokazuje, da ne pozna ne bistva Cerkev ne fašizma. Sodelovanje Cerkev z državno oblastjo je bilo v teku stoletij mnogokdaj zelo tesno, toda nešteti boji med Cerkvijo in državo, oziroma dinastijami in samodržci v zgodovini so nam zgovoren dokaz, da ni Cerkev hotela nikdar pristati na takšno razmerje do posvetne oblasti, v katerem bi igrala vlogo brezmočne sužnje ali dekle državnega despotizma in brezvoljnega orodja državne politike. Cerkev uči, da sta dve popolni družbi na zemlji: duhovna in posvetna, Cerkev in država, od katerih je vsaka v svojem delokrogu suverena. Za vernika, ki je istočasno podanik duhovne in svetne oblasti pa velja zapoved: Daj cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega. Lepa soglasnost med obema oblastima je mogoča, ako vsaka ostane na svojem področju, v zadevah pa, ki se tičejo obeh, da se sklene sporazum. Mirno sožitje pa ni mogoče, ako bi ena oblast posegala na področje druge ali si celo prisvajala totalitarno oblast nad človekom.

In to je primer s fašizmom. Fašizem je totalitaren in zahteva za sebe izključno vso oblast ne le v stvareh, ki spadajo v območje državne uprave, ampak posega tudi na čisto duhovno, religiozno polje ter predpisuje državljani celotno, kaj bodo verovali in koga bodo poslušali v povsem verskih stvareh. Državna vsemočnost fašistične države ne dopušča ob sebi v državi nobene sile, tudi ne duhovne oblasti, ki bi ne bila v vsem direktno njej podložna in njej odgovorna. To je osnovna poteza fašizma, kar ga nujno vodi v spor z vsakim naddržavnim in mednarodnim verstvom z lastno versko organizacijo in hierarhijo. More se zgoditi, da se fašizem iz taktičnih ali oportunističnih razlogov ali tudi po uvidenosti političnega vodstva začasno potaji in omili ostrine napram Cerkvji, toda v sami zamisli fašizma je, ako pride do takih ostrin in boja s Cerkvijo.

Razvoj narodnega socializma v Nemčiji kaže, da se hitlerizem ne misli omejit samo na to, da bi budno nadziral obstoječe vere in se vmešaval v čisto verska vprašanja, ampak hoče sebe postaviti namesto prave vere in podobno kakor komunizem svoj lasten nauk ter narodno socialistično državo postavlja kot božanstvo, pred katerim naj nemški narod malikuje. Ni to samo naša domneva, ampak dobesedno vzeti nauk narodnega socializma, ki ga v zadnjem času posebno vneto oznanja med drugimi tudi minister za prosveto Kerrl. Ves hitlerjevski tisk je prinesel Kerrlov govor v Berlinu, v katerem je dobesedno sledeče izjavil: "Narodno socialistični nauk nas uči, da nemški narod ni izraz človeške volje, ampak božje volje, ki je hotela, da se razvije v občestvo iste krvi. Torej je nemška narodna skupnost izraz božje volje in verovanje v to skupnost nemške krvi mnogo starejše kakor pa vera,

ki jo oznanja Cerkev in krščanstvo. Narodno socialistična država more torej imeti le toliko ozira na veroizpovedi, v kolikor te pomagajo rajhu, da doseže svoje cilje." — V tem sklopu zofismov nemškega prosvetnega ministra je jasno samo to, da fašistična država zahteva isto verovanje v sebe, kakor ga sicer zahteva Cerkev v svoj nauk, ki ga oznanja kot božji nauk in v božjem imenu. Nemški fašizem nastopa torej kot nadomestek za duhovno, nadnaravno religijo. "Z moderno, narodno socialistično državo," je nadaljeval Kerrl, "ni združljivo nadzorstvo nad gospodarstvom, kulturo in politiko, ki bi ga predpisovala kaka papeževa okrožnica. Ne moremo dopustiti Cerkev, ki bi bila nad državo in tudi ne Cerkev, ki bi bila ob državi nezavisna." Kdor pozna tradicionalni nauk Cerkev o razmerju med duhovno in posvetno oblastjo, spozna iz Kerrlovega govora, da ne odklanja le prvenstvo morale nad politiko, ampak da Hitlerjeva Nemčija tudi noče ločitev Cerkev od države, ker se boji, da bi v tem primeru Cerkev bila preveč samostojna. Prav zaradi tega Nemčija tudi konkordata ne odpove. Za ta drugi primer si stranka snuje novo "nemško religijo", ki naj bi bila bolj primeren izraz nacizma kakor pa je krščanstvo.

Totalitarna nacistična država vidi torej v Cerkvji nevarnega konkurenta na duhovnem polju, ki ga je treba na vseh področjih z oblastjo vsemočnega fašističnega države izriniti iz javnega življenja. To se dogaja z veliko doslednostjo zlasti na šolskem področju. Če pojde tako dalje, kmalu ne bo nobene katoliške šole več v Nemčiji. Že danes ni v južni Nemčiji (katoliški del) nobenega večjega mesta, v katerem bi bila tudi le še ena katoliška ljudska šola. Pa tudi po vaseh izginjajo druga za drugo. Na Gornjem Bavarskem in v Pfalzi, na Württemberskem in Badenskem ter v Posaarju pa so že odpravljene vse katoliške ljudske šole. Tako velevaljo nemški uradni podatki! Prehod iz katoliške v tako imenovano narodno socialistično "Skupno šolo" (v kateri pa je verouk odpravljen in vzgoja fašistična) se izvede po "ljudskem glasovanju", ki je večkrat kar na javnih strankinih zborovanjih! Kdo je toliko neodvisen in pogumen, da bi si v teh razmerah upal glasovati proti!

Da je bila Cerkvji vzeta možnost karitativnega dela, je itak znano. Sicer pa Cerkev sama ostaja brez sredstev. Dosedaj so katoličani po državni postavi prispevali s svojimi davki tudi znesek za vzdrževanja bogočastja. Od tega davka je bil oproščen le, kdor je izpovedal, da je "brez veroizpovedi". To se je zdaj spremenilo. Kakor pišejo nemški listi, bo odslej tega davka oproščen, kdor vpiše v svojo osebno izvidnico, da je "gottgläubig" — da veruje v Boga. Oblast bo smatrala, da ne pripada nobeni krščanski religiji, ampak da veruje v narodno socialistično državo kot izraz božje volje ...

Ob teh pojavih šele prav razumemo besedilo papeževe okrožnice "S pekočo skrbjo", ko pravi: "Kdor pleme, ali narod, ali državo, ali obliko države, ali nosilec oblasti, ali katerokoli drugo sicer važno vrednoto občestvenosti — stvar, ki imajo sicer, v zemeljskem redu važno in častno mesto — malikuje in jim izkazuje najvišjo božjo čast, ta preobrača red stvari, kakor ga je ustvaril in ukazal Bog in je daleč od prave vere v Boga in od resničnega, s pravo vero se skladajočega pojmovanja življenja."

VEDNO KAJ NOVEGA V JOLIETU

Joliet, Ill.
V Jolietu smo imeli štiri-deseturno pobožnost v čast Presv. R. Telesu in sicer 18. in 20. marca, katero je vodil Rev. Solar, profesor iz Peru, Ill. Prihodnjo nedeljo 27. marca se pa prične zopet pobožnost, namreč sv. misijon, ki bo trajal dva tedna, od 27.

marca pa do 10. aprila. Prvi teden bo v angleškem jeziku, od 3. aprila pa do 10. aprila pa slovenskem jeziku. Slovenski sv. misijon bo vodil Rev. Vital Vodusek. Kateri le more, naj se udeležuje teh pobožnosti, ker so za sv. misijon podeljeni posebni odpustki. Vsaki dan za čas sv. misijona po prva sv. maša ob 5 uri in potem vsake pol ure do osme

ure. Ob nedeljah pa bodo sv. mašah kakor so sedaj, to je ob 6, 8, 9, 10 in 11 uri.

Na seji Zveze slovenskih društev, se je meseca januarja debatiralo in govorilo glede radio programa v Jolietu. Pa tudi drugi povprašujejo, zakaj smo Slovenci v Jolietu tako zaspani, da ne moremo postaviti vsaj ob kakih priložnostih naših slovenskih pesmi na radio. Ni še dolgo tega, ko sem se sestal s predsednikom Zveze slovenskih društev in sem ga vprašal, kako in kaj. Pa mi je rekel: John, saj veš, bolj slabo je, ko se pa tako malo dela. Pa sem mu rekel. Kaj ne veš, da je naš delavce že predsednik Hoover oprostil? In sem ga vprašal, kako je kaj s slovensko radio uro in programom. Nasmijal se mi je in povedal, da sedaj dela na to ter da bo v kratkem času vse v redu. Kdaj se bo stvar vršila in ob kakem času, bo pa vse pravočasno oznanjeno v vseh slovenskih listih. Torej, kateri more kaj pomagati, naj se oglasi pri John Živetz, Jr. na N. Hickory St. in tako pripomore do radio programa.

Glede kampanje za Amerikanski Slovenec pa sporočam, da še traja do 30. aprila, zato bi prosil vse naročnike v Jolietu in okolici, da bi pridobili kar največ mogoče novih naročnikov, ker nagrade so jako lepe. Kot v več slučajih opazim, drug drugemu posojujejo list. Dajte, nagovorite tega kega prijatelja, da bi se sam naročil nanj, kajti še stari pregovor pravi, da vedno posojilo, ni nikoli plačilo.

Na bolniški postelji se nahaja naš spoštovani g. župnik Rev. J. Plevnik in tudi rojak Frank Terlep iz Hickory St. ki je že več let cerkveni odbornik in ob enem predsednik dr. sv. Cirila in Metoda št. 8, KSKJ. — Na domu je tudi bolan Joseph Zalar, glavni tajnik KSKJ. — Vsem bolnikom želimo skorajšnjega okrevanja in ljubelega zdravlja. — Pozdrav vsem kandidatom in naročnikom Amer. Slovenca.

John Kramarich

OD PODRUŽNICE ŠT 32, SZZ.

Euclid, O.

Odbor naše podružnice Slovenske Zveze vabi vsa dobra dekleta, katera so prevzela za "Drill Team", da se prav gotovo zgledajo v nedeljo 27. marca ob drugi (2) uri popoldne. Prosim, da ste gotovo pravočasno navzoče, da se stvar ne zavleče. Na tej vaji boste videle tudi obleke, katere boste imele ako boste vstrajale. — Dekleta, bodite stanovite, ako hočete, da bo "Drill Team" imel zares uspeh in da boste ve imele lep ugled. Ve bodite pridne, me starejše bomo pa vam šle na roko, da se čimprej uresniči vaša želja. Vas, drage sestre, podr. št. 32, SZZ. pa prosim, da se bolj pridno zavzamete in pripomagate k napredku. Pred vsem vas povabim na sejo 5. aprila, da se boste tako več

zanimale za društveno življenje in napredek.

Se nekaj. Drage sestre, velikončni čas je tukaj in veste, kaj je dolžnost vsake poštene članice SZZ. Vsaka naj gleda, da svojo velikončno dolžnost kot katoličanka opravi in naj ostane v vsem svojem življenju zvesta članica SZZ in zavedna katoličanka.

Se enkrat prosim, da upoštevate nedeljo 27. marca kar se tiče Drill Teama ob 2. popoldne, kakor tudi seje v torek 5. aprila, katere se udeležite vse članice, starejše in mlajše. Seja je zvečer po cerkveni pobožnosti. — Najlepši pozdrav vsem članicam naše podružnice.

T. Zdesar, preds.

ČLANICAM DR. MARIJE POMAGAJ IN DR. KRŠČANSKIH ŽENAM V MATER

Willard, Wis.

Cenjene članice Materinega društva in društva Marije Pomagaj. Kakor je bilo na zadnji seji sklenjeno, bomo imele članice zgoraj omenjenih društev skupno velikončno spoved in sv. obhajilo v nedeljo 27. marca. — Spovedovanje bo že v soboto večer, v nedeljo pa pristopimo k sv. obhajilu pri sv. maši ob 9 uri, ki se bo darovala za dr. Marije Pomagaj. Pred sv. mašo se zberemo v dvorani, odkoder skupno odkorakamo v cerkev. Prinesite s seboj družbene znake. — Cenjene sestre. Po sv. maši ste pa vse prav lepo vabljeni in dvorano na skupni zajutrek, katerega priredita oba omenjena društva kakor vsako leto po navadi. Zato prosim, da vsaka prinese kaj masega v ta namen. Sesterski pozdrav.

Johanna Artach

NEKAJ NOVIC IZ CHISHOLMA

Chisholm, Minn.

Ker skoro vsak dopisnik začne svoj dopis z vremenom in delom, ga začnem še jaz in povem, da kar se tiče dela in zasluzka, je nekako tako, kot po drugih naselbinah. Kdor ima delo ga drži v strahu da bi ne prišel ob njega. Zasluzek je pa tak, da ko delavec plačo dobi, najprej pogleda na številko, kako je velika. Potem pa začne računati, če bo zadostovalo za vse potrebe, kot so živje, obleka in drugo kar se nujno potrebuje vsaki mesec. Potem se vprašuje, če bo kaj ostalo za tobak. Potem, kateri ima svojo boljšo polovico, pove svoj račun njej in ona še bolj natančno prešteje in preračuna; toliko je treba dati tja, toliko tja, za doma pa navadno ne ostane nič. — Kar se pa tiče vremenja v naši lepi Minnesoti imamo letos že tako lepo, da nikakor ne zamenjamo s tisto toplo in toliko hvalisano Kalifornijo, kajti tukaj na železnem okrožju smo vsaj pred povodnjo varni.

Zadnji teden, to je 17. marca smo imeli priliko slišati in videti v tukajšnji šolski dvorani igro "The Road to Niagara",

ki se je vršila v angleškem jeziku pod nadzorstvom naše rojakinje Mrs. Frances Klune. Igra je bila prirejana v korist cerkve sv. Jožefa in se je vršila zares v zadovoljstvo vseh navzočih.

Da imamo tukaj v železnem okrožju vsako nedeljo od 12. opoldne pa do 1. popoldne priliko slišati slovenski radio program, to menda že vsi vedo. To je res nekaj lepega in hvalevrednega. Saj veste, kako je bilo tam v stari domovini, ko smo še bili mladi in čvrsti fantje, kako z veseljem smo vselej prepevali naše lepe pesmi. Toda tukaj v tujini se mi zdi naša pesem še veliko lepša. Seveda vmes igrata tudi naši mladi fantje in se kosajo med seboj, kateri bo zaigral lepšo polko ali valček. Na ta način imamo zares vsako nedeljo eno uro res lepega užitka. Tisto uro ves naše delo počiva. Slišal sem rojaka, ki je enkrat rekel da če bi tisto uro sosedova hisa gorela, ne ve kako bi se odtrgal od radia. Seveda, v takih slučajih je pa le treba pomagati, kajti ognju ni mogoče zapovedati, da naj počaka toliko časa, da bo radio ura pri koncu. — Potem ob 7:30 vsako nedeljo zvečer slišimo po radio častivrednega slovenskega župnika Rev. Frank Schweigerja iz Gilberta, ki nam lepo v slovenskem jeziku poda jako razumljive postne govore. Se popolnoma strinjamo z naročnikom z Ely, Minn., ki je pisal v Amer. Slovencu v šte. 54.

Nas č. g. župnik Rev. J. E. Schiffer so nam danes v cerkvi povedali, da bomo imeli v naši cerkvi sv. Jožefa sv. misijon, ki se bo pričel prihodnjo nedeljo 27. marca, končal pa v nedeljo 3. aprila. Tako bomo imeli priliko videti in slišati č. g. misijonarja Rev. V. Vodusek. Želja našega g. župnika je, da bi prihodnji teden kar v največjem številu prihajali v cerkev, da bi tako imeli priliko se seznaniti s tem tako dobrim in priljubljenim g. misijonarjem predno odhajajo v staro domovino. Zato ste rojaki in rojakinje iz Chisholma in od drugod po železnem okrožju prav uljudno vabljeni, da se v velikem številu udeležujete misijonskih pobožnosti.

Na tem mestu tudi prav lepo prosim vse one naročnike Amer. Slovenca, ki so zaostali z naročnino, da bi sedaj v tem času poravnali svoj dolg. S tem bi pripomogli našemu kandidatu č. g. Rev. Schweigerju s svojimi glasovi. Prosim tudi vse naročnike, da bi pomagali dobiti kakega novega naročnika za Amer. Slovenec, da ne bo naša naselbina med zadnjimi. — Prav toplo priporočam tudi "Novi Svet." — Prav lepe pozdrave vsem naročnikom Amer. Slovenca in Novega Sveta.

Frank Laurich

Ko pošiljate svojo naročnino za "Am. Slovenca" tekmo kampanje, ne pozabite omeniti, komu želite nakloniti svoje glasove!

"TARZAN NA RAZISKOVANJU"

(84)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Cetudi Lady Greystocke ni našla v džungli to kar je želela, namreč divjane, se je vendar vrnila obilo založena s hrano. Prinesla je raznovrstno sadje. Kmalu nato so začeli pod njenim vodstvom skupno graditi malo zašitno zavetje, v katerem bi lahko prenočevali in šlo jim je še precej dobro od rok.

Tako le, z nočjo, je bilo zgrajeno popolnoma dovolj udobno zavetje, ki si ga more človek v kratkih urah napraviti v džungli. Ker je bilo pa še pre zgodaj za iti k počitku, so se naši potovalni posodi okoli ognja. V tem je Jane prišla na um, da sadje dobi boljši okus če je pečeno, kot v burovem stanju.

Tako je namreč včasih napravil njen mož Tarzan in tako je sedaj napravila še ona. Da je to res, so vsi pritrdili in nazadnje so bili postali že skoraj dobre volje. Ne bili bi pa tako brezskrbni, če bi vedeli, da jih z bližnjega drevesa gledajo poželjive oči, oči divjaka, ki čaka na svoj plen ...

... Po čudnem naključju, ali morda je bil to pooben privid, je prišlo "Tarzanu na um, da je morda letalo, s katerim se je Jane vozila v Nairobi, padlo na tla v bližini dežele Kavuru, kateri so njegovo ženo ugrabili v svojo posebne namene. Te misli se Tarzan ni mogel na noben način iznebiti.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

Vstanovljena 29. novembra 1914.

V Zedinjenih Državah Severne Amerike. **Sedež: Joliet, Ill.** Inkorporirano v drž. Illinois 14. maja 1915.

Naše geslo: "Vse za vero, dom in narod; vsi za enega, eden za vse."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: George Stonich, 429 N. Chicago St., Joliet, Ill.
1. podpredsednik: Joseph Klepec, 903 Woodruff Rd., Joliet, Ill.
2. podpredsednik: Katharine Bayuk, 528 Lafayette St., Ottawa, Ill.
Tajnik: Frank J. Wedic, 301 Lime Street, Joliet, Ill.
Blagajnik: John Petrič, 1004 N. Broadway St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Anselm Murn, Willard, Wis.
Nacelnik publikacijske propagande DSD.: Rev. Aleksander Urnkar, OFM., 1852 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin J. Ivec, 452 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Andrew Glavach, 1748 W. 21st St., Chicago, Ill.
Joseph L. Drasler, 1025 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.
Joseph Jerman, 20 W. Jackson St., Joliet, Ill.

POROTNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 39 Winchell St., Sharnsburg, Pa.
Mary Kremenec, 2323 So. Winchester Ave., Chicago, Ill.
John Nemanich, 650 N. Hickory St., Chicago, Ill.

Predsednik Atletičnega odseka: John Rolih, 528 Bluff St., Joliet, Illinois.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Do dne 1. januarja je D. S. D. izplačala svojim članom in članicam, ter njihovim dedičem raznih podpor, poskodnin in posmrtnin, ter bolniških podpor v znesku \$165,396.00.

Sprejema se člani in članice od 16. do 55. leta. V mladinski oddelki pa od rojstva do 16. leta.

Zavaruje se lahko za \$250.00, \$500.00 in \$1000.00. Izdajajo se različne certifikati "Whole Life", "Twenty Payment Life", in "Twenty Year Endowment". Vsaki certifikat nosi denarno vrednost, tudi Centralna bolniška podpora. Družba sv. Družine 100% solventna.

Rojaki (inje)! Pristopite v njeno sredo. Za nadaljnja pojasnila se obrnite na Glavni Urad — 301 Lime St., Joliet, Illinois.

DRUŽINČANJE DVIGNEMO SE!

Chicago, Ill.

Dolgo časa že premišljujem, kaj bi se dalo storiti, da bi dvignili tudi v vrstah naše lepe podpirne organizacije Družbe sv. Družine več zanimanja. Kaj naj napravimo?

Po mojem bi bilo najbolje, da začnemo zdaj spomladi, ko vse okrog oživlja narava, ko bodo zacveteli vrtni in polja, da naj zacvete tudi novo življenje pri naši družbi. Zdej je čas, da začnemo sejati novo seme, da bo nam rodilo naše polje, na katerem se razprostira naša lepa organizacija DSD, sadove, katere od nje pričakujemo. Kakšne sadove pa od nje pričakujemo? Take, da bi se širila, da bi njeno članstvo rastle, da bi njeno premoženje šlo s članstvom vred krepko navzgor. Da bi postala naša DSD, močna in velika in da bi se pod njenim okriljem zbralo vse kar je slovenskega.

To je mogoče samo na dva načina. Na delo moramo vsi glavni uradniki, vsi društveni uradniki po naselbinah in pa vsi člani in članice naše organizacije. Jaz bi priporočal, da se zamislili v tem letu sestanke našega članstva. To se lahko stori kar na društvenih sejah, ali pa ob kakih drugih prilikah se sklicje skupaj članstvo. Takih sestankov se naj udeležijo potem bližnji glavni uradniki in uradniki lokalnih društev ter naj navdušijo članstvo za agitacijo. Na teh sestankih se naj govori o delovanju DSD., o zavarovalniških ugodnostih, ki jih nudi ta organizacija itd. Saj je wendar naša organizacija že toliko dobrega napravila med svojim narodom, nakar smo lahko vsi ponosni. To oznanjajmo, ki je res koristno in dobro za naš narod.

Večkrat premišljujem tudi, kje je naša slovenska mladina. Vidim tudi glasila drugih organizacij in je skoro enako vsepovsod. Slovenska mladina je že mnogo številnejša od starejše generacije, ali včlanjene ni pri naših slov. organizacijah. Kaj je vzrok? Mi starši moramo vsak med svojo lastno mladino agitirati za naše organizacije. Mi člani DSD. pojasnujemo, da je naša DSD. organizacija, ki jo bodo kmalu dobili naši mladi v roke. Njihova bo, za nami jo bodo podjedovali, zato se naj za isto tudi zanimajo, naj nam pomagajo, kot sinovi in hčere pomagajo svojim staršem. Naša slovenska mladina naj ve, da naša DSD. nudi dandanes najboljše zavarovalniške pogoje. Boljše, kakoršne

morejo dobiti kjer koli pri kakih inšuranc kompanijah. In dokler je tako, je na mestu, da naša slovenska mladina pristopa v vrste naše lastne organizacije Družbe sv. Družine. To kar smo potrebovali mi starejši, to bote prav tako potrebovali vi mlajši. Nezgode, nesreče, bolezni, vse to bo vas v življenju prav tako zasledovalo, kakor je nas. In v takih slučajih bote potrebovali pomoči in pomoč v takih slučajih nudi najboljšo dobro podpirno organizacija. Zato slovenska mladina, ko se odločate, kam se vpišete v podpirno organizacijo, vzemi v premislek tudi DSD., ki je enako dobra zanesljiva in solidna podpirna slovenska organizacija, kakor vsaka druga. Pod njenim okriljem se goji tudi šport in vse vrste družabno življenje. Postanite njen član čimprej morete in zavarujte se za slučaj nezgode ali nesreče.

Družinčanje dvignimo se, predramimo se in agitirajmo za svojo organizacijo. Pridobivajmo naši organizaciji novih članov, da bo rastle in da bo velika. V tem duhu vse glavne uradnike in uradnice in vse krajevne uradnike in uradnice in vse naše članstvo bratsko pozdravljam in želim in voščim vsem veselo velikonočno praznike, ki so že blizu!

Naprej za Družbo sv. Družine!

Andrew Glavach, predsednik nadzornega odbora DSD.

Dopisi lokalnih društev

IZ URADA DR. SV. DRUŽINE ST. 1, DSD. Joliet, Ill.

Prav prijazno vabim vse cenjeno članstvo našega društva na prihodnjo redno mesečno sejo, katere se bo vršila v nedeljo 27. marca točno ob 1. uri popoldne v navadnih prostorih. — Ponovno prosim vse tiste člane in članice, kateri dolgujejo na svojih asesmentih, da bi dolg poravnali prej kot mogoče. Prosim pa tudi vse tiste člane in članice, ki ste spremenili svoje certifikate, da prinesete tisti rezit ki ste ga dobili ko ste plačali dotičnemu moškemu, ki vam je spremenil police, da mi bo mogoče pravilno urediti vaš plačilni asesment. Sploh, ne odlašajte s svojim asesmentom

LISTNICA UREDNIŠTVA:

Članom Družbe sv. Družine ne sporočamo, da glasom naročila in sklepa glavnega odbora, bo Družba sv. Družine imela od 1. aprila naprej Glasilo le dvakrat na mesec. To bo vsaki drugi in četrti petek v mesecu. Društveni tajniki in drugi dopisniki DSD. so prošeni, da vse dopise in drugo gradivo dostavljajo uredništvu tako, da bo v rokah uredništva vsaj do opoldne vsake srede tistega tedna, ko izide Glasilo. Uredništvo mora imeti čas, da dopise in pripeke prepise in prirediti tudi v uredništvu. Zato naj vsak skrbi, da bodo dopisi in razna naznanila ob pravem času doposlana v uredništvo. Torej Glasilo DSD. za naprej bo vsaki DRUGI IN ČETRTI PETEK V MESECU. Prosimoz vzemite to na znanje!

toliko časa, da bi prej sprejeli vaš novi certifikat. Na to vas opozarjam, da ne bo prepozno. Pomnite, da je dolžnost vsakega člana in članice, da prinesete zgoraj omenjeni rezit prej kot mogoče. Če kateri potrebuje kakšega pojasnila, sem pripravljen vam pojasniti o tej zadevi. Upam, da se bote tega držali. Zapomnite si še to. V slučaju da ne prinesete omenjenega rezita v teku 90 dni, vas opozarjam, da izgubite vse pravice do podpore za slučaj bolezni, poskoda ali celo smrtnega slučajja. Še to: Od sedaj naprej se ne bo več pošiljal asesment na glavni urad DSD. za tiste, ki ne bodo vsaki mesec plačali svojih asesmentov ali na seji, ali pa na domu tajnika. Prosim, da to upoštevate in da ste glede tega malo bolj točni, pa bo za vse prav.

Na zadnji seji meseca febr. je pristopilo v naše društvo sedem novih članov in članic v odrasli oddelki in eden v mladinski. Hvala tistim ki so pristopili in hvala očetom in materam, ki svojo mladino pošiljajo v naše društvo. Bog vas živi in vam daj obilo zdravja in sreče.

Še eno prošnjo imam do vas cenjeno članstvo, namreč, da bi vsakdo plačal svoje asesmente najkasneje do 25. dne vsakega meseca. Ako tega ne morete, pa pridite na sejo, kjer se bo upoštevalo vaš položaj in skušalo v tem oziru pomagati. da ne bote vsled tega na škodi, ker smo si bratje in sestre. Držimo se tega gesla in zavedajmo se bratstva, pa nam bo napredek zagotovljen.

Vsem tistim, ki so na potnih listih se naznanja, da se prošeni, da pošiljate svoje police tajniku ali pa na glavni urad DSD. Ob enem se vse prosi, da potrpite še nekoliko za svoje nove certifikate, če jih ne dobite takoj, kajti pomnite, da je veliko dela z urejevanjem novih lestvic. Ne hu-

ČEHOSLOVAŠKA V ŽRELU

Več kot polovica Čehoslovaške se zdi, kakor bi bila v nemškem žrelu, odkar je zasedla Nemčija njeno južno sosedo, Avstrijo. Ugiba se, zdaj, ali bo imel Hitler toliko drznosti, da bo ukazal to žrelo zapreti.

dujete se radi tega, ampak redno plačujate svoje asesmente. — Držimo se gesla, da le v slogi je moč. — Nasvidenje na prihodnji seji v nedeljo 27. marca — Amerikanskemu Slovincu in "Novemu Svetu" pa veliko uspeha. — Sobrat-ski pozdrav.

John Barbich, tajnik

IZ URADA DR. SV. IVANA KRSTITELA ŠT. 13, DSD. Chicago, Ill.

Cenjeni člani in članice zgoraj omenjenega društva. Prosim vas, da se udeležite prihodnje seje kolikor vam je mogoče vsi. Seja se vrši v nedeljo 27. marca v navadnih prostorih.

Kakor je bilo na zadnji seji sklenjeno, vsak član in članica plača na tej seji 50c v društveno blagajno. Za teh 50c bomo imeli po seji nekoliko prigrizka in pa za suha

grija bo tudi prav dobro preskrbljeno. Plačati mora vsak član in članica, če pride ali ne. Zato bo najbolje, da pridete vsi in se malo skupaj povese-limo in po domače porazgovorimo med seboj.

Ob enem prosim vse tiste, ki ste spremenili svoje certifikate, da prinesete s seboj tiste "rute" rezite in da na seji plačate asesment, da se tako popravi, če bi bila pri kakem kakšna pomota.

Naznanjam vam tudi dragi člani in članice, da imamo skupno spoved v soboto 9. aprila in sicer popoldne od 3. do 6. ure in od 7. ure naprej. Skupno sv. obhajilo pa naslednji dan v nedeljo 10. aprila pri sv. maši ob pol osmi uri. — Prosim, da vsi pridete in gotovo opravite svojo dolžnost. — S pozdravom Vam udani

John Densa, tajnik.

PROBLEMI PRISELJENCA

Ugotovitev ameriškega državljanstva

VPRAŠANJE: Prišel sem v Združene države, ko sem bil 12 let star. Moj oče je bil tedaj državljan. Umrl je l. 1930. Nedavno je bilo moje ameriško državljanstvo postavljeno v dvom. Rad bi dobil svoje lastno državljanjsko spričevalo. Kake dokumente naj predložim?

ODGOVOR: Vložite prošnjo za spričevalo derivativnega državljanstva (tiskovina Form 2400), pa predložite državljan-ski papir svojega očeta in svoje lastno rojstno spričevalo ali kakšno drugo listino (na pr. šolska spričevala), iz katerih je razvidno, da ste bili mladoleten za časa očetove naturalizacije.

Prihod nekaterih priseljenecv dovoljen

VPRAŠANJE: Želim privedi iz Evrope svojo ženo in starše. Moja mati je nepismena, pa tudi pismenost moje žene ni morda zadostna. Ali morejo priti v Združene države? Jaz sem naturaliziran ameriški državljan.

ODGOVOR: Zakon, ki izklju-

čuje nepismence, napravlja izjeme glede bližnjih sorodnikov. Ameriški državljan, kakor tudi zakonito pripuščeni inozemec sme dovesti svojega očeta in starega očeta, tudi če je nepismen, toda le ako je več 55 let star, in brez ozira na starost svojo ženo, mater, staro mater ali neporočeno hčer, to vse seveda pod pogojem, da odgovarjajo drugim pogojem priseljenškega zakona. — Vaša žena je vpravičena do izvenkvotne vize, mati pa do prednosti v kvoti. Vložite prošnjo za pripustitev teh sorodnikov potem posebne tiskovine (Form 633), ki jo priseljenška oblast daje na razpolago.

Inozemcem, podvrženim deportaciji, se daje priložnost prostovoljnega odhoda

VPRAŠANJE: Ali je res, da federalna vlada, ko je našla, da je kdo tukaj nezakonito, mu daje zadosti časa, da se pripravi za prostovoljni odhod?

ODGOVOR: To je vse odvisno od okolščin. V nekaterih slučajih priseljenška oblast takoj zapre inozemca, podvrženega deportaciji, in ga vkrca v prvi

parnik, ki naj ga privede v rojstno domovino. To zlasti velja, ako ima tak inozemec kriminalni zapis, ali ako spada k onim razredom inozemcev, ki jih priseljenški zakon izključuje iz prihoda v Združene države. V drugih slučajih, kjer edini ugovor proti inozemcu je njegov nezakoniti prihod, mu oblast utegne dovoliti nekoliko časa (celo tri mesece), da uredi svoje zadeve in da odide prostovoljno.

Državljanstvo in razporeka

VPRAŠANJE: Moja žena je dobila razporeko iz razloga zavaronske nezvestobe. Ali bo to imelo kake posledice na mojo naturalizacijo, za katero hočem zaprositi?

ODGOVOR: Znano nam je veliko število slučajev, ko je naturalizacijsko sodišče odbilo prošnjo radi takega vzroka. V federalnih sodiščih mesta New York se to vedno dogaja. Najbolj pametno ravnate, ako čakate, da premine pet let od dneva, ko je bila razporeka proglašena, in da še le potem zaprosite za državljanstvo.

Zopetna pripustitev deportiranega inozemca

VPRAŠANJE: Ako je bil inozemec kedaj deportiran iz Združenih držav, more-li se kedaj povrniti s priseljeniško vizijo?

ODGOVOR: To je povsem odvisno od razloga deportacije. Ako je bil kdo deportiran radi zločinstva, umobolnosti ali kake druge resne bolezni, se on nikdar ne more povrniti v Združene države. Na drugi strani, inozemec, ki je bil deportiran zaradi nezakonitega prihoda, sme vložiti prošnjo, da se mu dovoli zaprositi za priseljeniško vizo. Tak inozemec ima več mogočnosti, da se njegovi prošnji ugodi, ako ima v Združenih državah bližnje sorodnike, ki želijo, da pride nazaj. Tudi, ako se mu dovoli povratek, ne more spraviti se na pot, dokler ni minulo leto dni od dneva deportacije.

Razporeka nima nikakega vpliva na državljanstvo

VPRAŠANJE: Poročila sem se z ameriškim državljanom l. 1920 in sem zato postala tedaj ameriška državljanica vsled poroke. Dobila sem razporeko od njega in se l. 1932 poročila z inozemcem. Ali sem še vedno ameriška državljanica?

ODGOVOR: Ker ste se poročila z državljanom pred dnem 22. septembra 1922, ste tedaj postala ameriška državljanica in ostala ste državljanja. Od onega dne naprej pa poroka ne vpliva več na državljanstvo. Zato Vi ste ameriška državljanica.

FLIS.

UTRINKI

Dobro je zamolčati to, kar ljudem ni treba vedeti; še bolj pa ono, kar ljudje ne morejo vedeti.

Za žensko je najhujša kazen to, kadar mora poslušati druge, ko ima sama veliko za povedati.

NA PRODAJ
trgovina z harvami, s poslopjem, zalogo blaga in z orodjem vred. Cena \$2,500. Proda se zaradi starosti. — Christ Allgair, 2315 So. Damen ave. Chicago.

ZAHVALA

Chicago, Ill.

Ne moreva najti primernih besed, s katerimi bi se vam, dragi nam sorodniki, prijatelji in prijateljice, mogla dostojno zahvaliti, ko ste naju tako presenetili, in na tako nepričakovani način spomnili ob priliki 25 letnice najine poroke. Najini ožji sorodniki in prijatelji so nam prišli čestitat na dom, ravno na dan obletnice, ki je bila na Svečnico. Zato sva bila popolnoma prepričana, da je bila s tem zaključena vsaka druga priložnost. Ampak račun sva delala brez krčmarja. Par dni potem se je nama naznanilo, da prijateljice pripravljajo najini hčerki Shower party, na nedeljo dne 20. febr. v šolski dvorani, in, če sem pri volji poizvedeti za naslove prijateljev. Seveda sem rade volje to obljubila. Nič sluteč sva bila pripravljena za določeno uro. Kakor je nama bilo povedano, se odpravi za mojo sestro Mrs. Anna Tkalec v šolsko dvorano. Mučila me je misel, ali res ima moja hčerka toliko prijateljic, da mora biti ta party v veliki šolski dvorani. Zatopljena v skrbi, se kar nenkrat znajdeva pred vrati dvorane in, ko vstopiva, zabučni glasni Surprise. Kakor v omedlevici so naju spremili najini otroci k mizi, na kateri je stal krasni ženitovanjski cake. Naj se torej na tem mestu s preprostimi besedami, katere prihajajo iz hvalčnosti do vas, dragi sorodniki in prijatelji, prisrčno zahvaljujemo vsem, kateri ste na katerikoli način pripomogli, ter se spomnili najine 25 letnice. Želiva se zahvaliti sestri Anna Tkalec in najini hčerki Veroniki, ki sta se trudili in žrtvovali za naju. Hvalo izrekava našemu stoloravnatelju, Mr. Leo Mladich, ki so nama prisrčno čestitali k najini proslavi. Hvala dedikama Mary Tkalec in Agnes Gyorkos za deklaracijo in, ki sta nama izročili košarico s 25 srebrnimi cveticami. Lepa hvala najinemu sinu Steveju za dar, ki je nama izročil v obliki 25 srebrnih dolarjev. Iskrena zahvala dr. sv. Ane št. 170, za prelepi dar, sliko srca Jezusa in Marije, katero je nama izročila v društvenem imenu za lepo častitko Mrs. Anna Frank.

Zahvalo izrekava tudi Mr. in Mrs. Martin Wagner iz Chester-ton, Indiana, za dar v obliki Silverware, ter njunima sinu in hčerki za dar (Percolator). Zahvaljujemo se poštvalnim ženskam, ki ste pripravile tako okusna jedila, hvala tudi dekletom, katere so stregle pri mizah, ter vsem delavcem, ki so delali pri bari. Hvalo izrekava tudi Mr. Mike Mutz za dar, ravnotako tudi poročevalcu, ki je tako lepo poročal o proslavi v Amer. Slovincu dne 12. marca.

Najino zahvalo sprejmita tudi Mr. Steve Foys in Mrs. Anna Frank, ki sta zapela pesem nama v počast. Hvala tudi godcem, kateri so nas razveseljevali s svojo godbo. Oprostite, da ne bova navajala imen udeležencev, ker bi se lahko katero izpustilo, kar bi nama bilo zelo neljubo, v najinem srcu so vsa zapisana ter ostanejo do konca. Hvala gre v prvi vrsti ljubemu Bogu, ki je nama dal učakati to lepo obletnico še v povoljnem zdravju in v krogu najinih otrok.

Se enkrat prisrčna zahvala vam, dragi sorodniki, prijatelji in prijateljice, ki ste prispevali k tako lepim darilom. Verjemite nama, da nama bo ta dogodek ostal v prijetnem in neizbrisnem spominu, do konca najinega življenja. Pripravljena sva ob enaki priliki, po svojih močeh povrniti vašo ljubezen in dobrotljivost. Vam hvaležna, (Ogl.) Mr. & Mrs. Štefan Kolenko.

FARMARJI GLASUJEJO

Nedavno se je med južnimi farmarji vršilo glasovanje, ali žele, da se upostavi kvota za pridelovanje bombaža, kakor ga določa novi farmarski zakon, ali ne. Dyerna farmarjema, ki ju kaže slika, povzroča odločitev očitno ne precej preglašiva.

ZA PIRUHE

bo poslal marsikdo svojim domačim v stari kraj kak dar. Mi pošiljamo denar v stari kraj in druge dele sveta zanesljivo in točno že več let. Denar dobijo prejemniki na dom potom pošte brez vsakega odbitka. Pošljite vašim velikonočna darila pravočasno. Včeraj so bile naše cene:

V JUGOSLAVIJO:		V ITALIJO:	
Za \$ 2.55.....	100 Din	Za \$ 6.50.....	100 Lir
Za \$ 5.00.....	200 Din	Za \$ 12.25.....	200 Lir
Za \$ 7.20.....	300 Din	Za \$ 30.00.....	500 Lir
Za \$ 10.00.....	420 Din	Za \$ 57.00.....	1000 Lir
Za \$ 11.65.....	500 Din	Za \$ 112.50.....	2000 Lir
Za \$ 23.00.....	1000 Din	Za \$ 167.50.....	3000 Lir

Pri večjih svotah poseben popust.

ZA IZPLAČLA V DOLARJIH:

Za \$5.00 pošljite.....\$5.75 Za \$10.00 pošljite.....\$10.85
Za \$25.00 pošljite.....\$26.00

Vsa pisma pošljite na:

John Jerich

1849 W. CERMAK ROAD CHICAGO, ILLINOIS

"Dušica"

ROMAN
—
Spisala B. Orczy
Prevedel Paulus

"Velika čast je bila zame sinoči", je pravi-
vila koketno, "da ste pozabili celo na ma-
lega Capeta, samo da bi videli moje igr!"

"Kaj —? Pozabil —? se je hudoval He-
ron in s težavo zadušil kletvico. "Nikdar
ne pozabim tega — črva! Koj moram k
njemu nazaj! Preveč mačk se plazi krog
te moje miške!"

Pa na svidenje, državljanka! Vem,
cvetlice bi vam bil moral prinesiti! Pa —
nimam časa da bi na to mislil. Polno de-
la imam, ubog trpin sem!"

"Verjamem!" mu je resnobno prikima-
la. "Ampak pridite vsekakor nocoj v gle-
dališče! Camillo bom igrala. Krasna vlo-
ga! Eden mojih največjih uspehov!"

"Da da! Pridem! Prišel bom —! More-
biti —. Pa sedaj moram odtod. Me vese-
li, da sem vas videl, državljanka!"

Kje pa stanuje, da ne pozabim, tale vaš
bratranec?" je vprašal mahoma, kot bi se
bil nečesa spomnil.

"Tukaj!" je dejala pogumno.
"Dobro! Naj pride jutri zarana na po-
veljstvo mesta, da dobi izkaznico! Taka
je nova naredba. Tudi vi bi morali ime-
ti izkaznico —!"

"Dobro! Pa prideva oba, Hektor in jaz.
In morebiti tudi teta Marija —."

Nikar nas zaenkrat še ne pošljite k ma-
mi guillotine!" je dejala šaljivo. "Take
izvrstne Camille ali pa Celimene ne dobi-
te kmalu več!"

Do konca je igrala svojo navihano vlo-
go. Pospremila je še Herona k vratom in
ga zbadala, da ima celo spremstvo seboj.

"Pravi aristo ste, državljan! Kar
spremstvo imate seboj!"

Občudovala je vojaka, ki sta čakala v
predsobi.

"Veseli me, ponosna sem, da vidim toli-
ko dobrih patriotov v svojem stanovanju!
— Pridite nocoj gledat Camillo! Pridite!
In ne pozabite po predstavi na salon!
Vam so vrata vedno odprta!"

Poklonila se mu je in odšel je, vojaka
pa trdo za njim.

Vrata so se zaprla —.
Gospodična Lange je še nekaj časa sta-
la in poslušala.

Koraki so ropotali po lesenih stopnicah,
nato po tlaku na dvorišču, nazadnje so
zamrlj na ulici.

Počasi se je vrnila v budoar.
In tedaj so ji odnehali njeni do skraj-
nosti napeti živci, moči so ji odpovedale,
kolena so se ji zašibila, zdrknila bi bila na
tla, da ni priskočil Armand in jo prestre-
gel.

"Oh — takoj morate ven iz Pariza! Ta-
koj, takoj —!" je sople med solzami, ko
jo je peljal na divan. "Vrnili se bo, vem,
vrnili se bo! Ne bodete varni, dokler niste
spet na Angleškem!"

Pa Armand ni mogel misliti na sebe in
svojo bodočnost. Pozabil je na Herona,
pozabil na Pariz, na Percyja, na ves svet,
mislil je le nanjo.

"Življenje vam dolgujem —!" je šepetal.
"Kako pogumni ste bili —! Kako vas lju-
bim —!"

Zdelo se mu je, da jo je vedno ljubil. Že
tedaj, ko si je prvokrat ustvaril ideal v
svoji duši. In ko jo je sinoči videl in sli-
šal na odru in ga je njen glas poklical na-
zaj — in njene oči —, tedaj ga je vkovala

ljubezen v svoje spono —. In danes je ve-
del, da jo ljubi, ljubi z vsemi močmi svoje
mlade duše.

Idealist je bil in našel je svoj ideal v
Ivanki, našel je v njej vse, kar je dosedaj
občudoval na svojem velikem vodji in za-
povedniku, — iznajdljivost, hladnokrv-
nost, pogum, požrtvovalnost. Lastno živ-
ljenje, lastno varnost je tvegala zanj —!

Kaj je pravzaprav pomenil za njo on,
da je toliko žrtvovala in tvegala zanj —?
Tako jo je popraševal.

Ni mu vedela povedati. Izmučena je bi-
la in solze so ji trkljale po licu.

Kedaj ga je pravzaprav vzljubila —?
Sinoči —?

Morebiti. Ko sta se ločila, je začutila ne-
ugnano željo, da bi ga še enkrat videla —.
Morebiti so bile krive vijolice, ki so širile
tako mamljiv vonj —? Morebiti njegovo
navdušenje za Angleško —.

Ni vedela —.
Pa ko je prišel Heron, tedaj je čutila,
vedela, da mora rešiti Armanda —. Za
vsako ceno —. Umrla bi, če bi ji ga vzeli.

Tako sta se pogovarjala in ugibala in
skušala razumeti veliko skrivnost ljubez-
ni. Pa otroka sta še bila in nista še prav
razumela —.

Skupna nevarnost ju je združila in zve-
zala. Ljubila je Armanda, ker ga je re-
šila iz smrtne nevarnosti. In on je ljubil
njo, ker je tvegala življenje zanj —.

Odslej ju je vezala nerazdružljiva vez
ljubezni in čutila sta, da se ne bodeta lo-
čila nikdar več —.

Ure so hitele, mrak se je prikradel v so-
bo in še vedno sta sedela drug ob drugem
in si pripovedovala ter sanjala o ljubezni.

Pa kruta resničnost se je oglasila, zbu-
dila sta se iz sanj.

Ali ju je zdramil težek korak na ulici ali
daljni ropot bobna ali kaj drugega, nista
vedela.

Le hipoma je Ivanka vsa prestrašena
vzkliknila:

"Za božjo voljo — čisto sem pozabila —
tvoje življenje, Armand! Tvoje življenje
je v nevarnosti!"

Reši se —! Zavoljo mene! Iz Pariza mo-
raš! Takoj —! Vsaka ura ti utegne pri-
nesti smrt!"

"Brez tebe ne morem odtod!"

"O — ne ne!" je ugovarjala. Jaz sem
varna! Čisto varna —! Uboga, brezpo-
membna igralka sem. Nas pustijo pri
miru —! Za zabavo jim skrbimo.

Toda ti moraš odtod —! Iskali te bodo!
Heron se bo kesal, da te je za tako nizko
ceno izpustil —! Jaz bom varnejša, če
tebe ne bo tukaj! Če bi nenadoma odpot-
ovala, bi moj beg zbudil sum. In oba bi
bila izgubljena —!"

Armand je umolknil. Res je bilo, kar je
pravila.

Toda — kako bi naj pustil svojo ljube-
zen, ko jo je komaj našel —? Pustil v tem
strašnem Parizu —?

In povrh Percy —! In liga "Dušice" —!
"Poslušaj!" ji je dejal čez nekaj časa.

"Dovoli mi, da se poprej posvetujem s
svojim vodjem, z "Dušico". V Parizu je.
Njega moram ubogati. Brez njegovega
dovoljenja ne smem zapustiti Pariza in
ne Francije.

(Dalje prih.)

KOROŠKI DOGODKI OB ZASEDBI

(Nadaljevanje s 1. strani)

da sleherni izmed njih je imel
na prsih znamenje kljukastega
križa. Vsi so vstopali nasme-
janih obrazov, med seboj so se
pozdravljali z odrezanim "Heil
Hitler", predmet razgovora pa
je bil prejšnjo noč izvršeni
preobrat. Dobil sem vtis, da se
na Koroškem ponavljajo do-
godki, ki smo jih mi vsi sku-
paj doživljali takoj po zlomu
Avstrije po vojni. Zmage pi-
jane množice niso v svojem
navdušenju vedele, kaj počno.

Gledal sem pod seboj, ko so
drvele mimo nas, skromne in
tihe slovenske vasi. Tudi po
teh vaseh je že vihralo pre-
cej hitlerjevskih zastav. Vtis
pa sem imel, da so zastave iz-
obesili le vaški magnati, da je
kmet le molče sprejel na zna-
nje novo oblast v deželi. Za-
stave so namreč po vaseh vi-
sele po večini le iz visokih,
enonadstropnih hiš ter z jav-
nih poslopij.

Strah in svoboda

Bilo mi je nerodno, ko sem
se nenadoma zavedel, da sem
edini v vlaku, ki nima na sebi
nobenega znamenja. Čutil sem,
da me vsi potniki, ki so se vo-
zili z menoj, vprašujejo išče-
jo in prebadajo z očmi, češ,
odkod pa se je ta vzela! Rekel
pa mi ni nihče nič. Opazoval
pa sem v teh ljudeh neko o-
troško razposajenost, ki se je
kazala in izpričevala v tem, da
so v čudnem nemiru gledali
drug drugega, vsak pa tudi
sebe na svojo levo, kjer je
viselo pripeto znamenje, ki je
bilo toliko časa v deželi prepo-
vedano, pa ga danes svobodno
in s ponosom lahko na svoja
prsa pripneš... Čutil sem se in-
rad bi bil katerega izmed po-
tnikov vprašal, kje so se ven-
dar vzela vsa ta znamenja kar
čez noč. Nehote sem čutil, da
je vendarle morala hitlerjevs-
ka misel globoko prodreti
med to ljudstvo.

Toda čemur sem se čudil,
je bilo to, da so ta znamenja
na prsih nosile tudi ženske in
celo priletni ljudje. Torej ni
samo mladina bila tista, ki je
nosila polet hitlerjeve misli?
To vprašanje mi je pojasnila
dama, napram kateri se ven-
darle nisem mogel več zadržati,
da bi jo ne bil na vsem lepem
vprašal, kako je v resnici
s temi kljukastimi znamenji.

"Kaj pa čem?" je rekla, "saj
sem ga morala vzeti, ko so mi
ga dali!" Torej stvar le ni ta-
ko preprosta, svobodna!

Pogled na Celovec

V Celovec po glavni ulici je
bilo ko listja in trave malih
lističev, ki so vsi še govorili o

nedeljskem plebiscitu. Na kio-
skih so bile nalepljene velike
podobe kanclerja Sušnika, ra-
zen tega tudi ogromni plakati
o napovedani mobilizaciji...
Vse to, kar je izpričevala uli-
ca in plakati, seveda popoldne
ob enih, ko sem hodil tam mi-
mo, že zdavnaj ni bilo več res.
Srečaval sem le ljudi, ki so ti-
hi hodili mimo, zaverovani sa-
mi vase in v znamenja kljuka-
stih križev, ki so jih vsi nosili
na prsih. Na vogalih so stala
dekleta iz papirnic ter v o-
gromnih množinah prodajala
rdeča zastavice s kljukastim
križem. Ta dan je bil v Celov-
cu v resnici tržni dan samo
za zastavice.

Na cesti sem srečaval vse
več ljudi z našitimi rdečimi
trakovi.

Po mestu so kakor divji dr-
veli sem in tja kurirji z moto-
cikli in kolesi, vsi seveda o-
premljeni s kljukastimi zasta-
vicami. Tu pa tam sem srečal
kakega rjavega mlajšnika, v
vsem Celovcu sem videl v so-
boto popoldne eno samo jekle-
no čelado mlajšnika, sicer o-
pravljenega civilno.

Ko sem šel v mesto, sem
pravkar prišel pred poslopje
deželne vlade, ko se je tam
pred vrati izmenjala straža
milice. Kako je bilo tem de-
kom nerodno! Videlo se jim
je očitno, da tega posla niso
še vajni, da jih je čisto izne-
nada doletela vsa ta reč, vsa
ta ceremonija s komando, mir-
nim gledanjem pred se, z raz-
koračenimi nogami in brezgi-
bnim stavom. Na vsaki strani
pred vrati poslopja je stal po
en mladenič, molče in negi-
ben, z razkoračenimi nogami,
brez orožja, brez uniforme,
brez šlema, odkrite glave. To je
bila straža, ki je prevzela koro-
ško deželno vladno in policijsko
v Celovec v svoje roke! Skozi okna
poslopja pa se je sklanjalo ka-
kih pet enakih fantov, ki so
smehljaje motrili položaj na ce-
sti in ljudi, ki so hodili mimo
molče in brez pozdravov. Tudi
policijska, ki je stala pred poslop-
jem, je stala molče ter ni še imela
nobenega znamenja, po katerem
bi se videlo, da je nastala urad-
no kaka sprememba.

V središču mesta je bilo vr-
venje zmerom bolj živahno. Po
mestu so v skupinah hodili od-
delki hitlerjevske mladine, se u-
stavljali na vogalih ter strumno
v zboru vzklikali: "Nationalso-
zialistische Jugend, heraus!" in
še naprej, da naj se mladina zbe-
re ob pol treh na glavnem trgu
na zbor. Po mestu so tudi drveli
že napadalni oddelki, ki so se
utaborili v mestni hiši. Medtem,
ko so trgovci ob dveh popoldne
kakor po navadi odprli svoje tr-
govine, je kmalu potem prišel
ukaz, da je treba trgovine za-

preti, ker bo ob treh popoldne
prikorakala v mesto nemška ar-
mada. V resnici se je na glavnem
trgu in v bližnjih ulicah
zbralo ogromno ljudstva, ki je
čakalo, kdaj bo ta vojska v Ce-
lovec prišla. Čakali pa so Celov-
čani v soboto popoldne zama-
n, ker je nemška vojska menda ko-
rakala prepočasno, da bi mogla že
v soboto popoldne biti v Celovec.

Toda praznično razpoloženje
v Celovec je vendarle zavzelo
splošen obseg. Vse hiše so že bi-
le v zastavah, po vseh oknih so
se že pojavile zastavice s klju-
kastimi križi, v trgovskih izlož-
bah pa sem mogel videti vse
polno Hitlerjevih slik ter cele
armade njegove knjige "Mein
Kampf". To vse je bilo seveda
doslej prepovedano, zato se člo-
veku pojavlja vprašanje, kako
močna je morala biti ta sila, ki
je na skrivne načine znala v de-
želo vnesti vso to ogromno mno-
žino stvari.

Kako pa na deželi

Iz Celovca sem se napotil da-
lje proti gornji Koroški ter v de-
lavske kraje okrog Judenburga.
Tam pravijo, da so vasi in trgi,
kjer vsak drugi ali tretji človek
slovensko zna in razume. Tega
nisem dognal, ker me je topot
zanimala druga stran. Točnega
odgovora pa niti glede na nove
dogodke nisem mogel dobiti, ker
slehermi svoje mnenje iz razum-
ljivih razlogov skriva. Vsak se
najprej ozre okrog sebe, predno
že kaj reče, naposled pa niti nič
ne reče jasnega. Ljudje zmaju-
jejo z rameni, pripenjajo na prsa
kljukaste križe, obešajo na okna
in raz strehe velike zastave, po-
slušajo ves dan pred vaškimi go-
stilnami poročila, ki jih vsak hip
razglaša dunajski in berlinski
radio.

Ko sem se vozil skozi Juden-
burg v soboto popoldne, je stal
na kolodvoru mlad fant, očitno
milnič. Bil je v civilu, opasan
je imel nov vojaški pas, čez ra-
mo pa mu je nerodno visela vo-
jaška puška. Fant je s svojo po-
javo napravil zelo klaverno vtis.
Še bolj pa se je zdelo smešno, ko
smo potniki videli okrog po-
slopja postaje letati mlade fan-
tiče, očitno še šolarje, ki so vsi
imeli čez rokave obešene pasove
s kljukastim križem. In ti fan-
tiči so delali videz, kakor da jim
je izročena vsa oblast in da sme-
jo ukazovati starejšim uradni-
kom.

V Fohnsdorfu, ki je delavska
vas z 11.000 prebivalci, blizu
Judenburga, sem samo eno hišo
opazil brez sleherne hitlerjev-
ske zastave. To je bila hiša va-
škega trgovca Žida, ena največ-
jih hiš in trgovin v tem kraju.
Na poslopju ni bila razbita niti
ena šipa. Sploh je sicer povsod
vladal red in mir, nikakega raz-
burjenja ali nemirov. Nova ob-
last je povsod brez najmanjšega
odpora mogla prevzeti vse po-
stojanke.

Nedelja v Beljaku

Beljak je v nedeljo izgledal
ves živ. Popoldne je bil napove-
dan prihod nemške armade. Po
vsem mestu je vihralo vse polno
zastav, niti eno okno ni bilo brez
nje. Glavna cesta, ki vodi od ko-
lodvora v mesto, je bila vsa v ze-
lenju, tudi postajno poslopje je
bilo okrašeno.

Tik pred odhodom sem napra-
vil kratek sprehod v beljaško
predmestje. Tam sem mogel u-
gotoviti še, da so čez noč nastali
po velikih zidovih z rdečo barvo
naslikani križi domovinske fron-

te in napis "Heil Front!" ter
"Heil Schuschnigg!" Teh napi-
sov je bilo precej, barva napisov
je bila sveža; očitno je to nasta-
lo v zadnji noči. V hudem navdu-
šenju hitlerjevcev seveda nihče
ni mislil na to, da bi šel uni-
čevati ta zelo vidna znamenja no-
tranjega odpora mnogih, ki jih
je sprememba hudo zbolela.

Naj končno povem še to, da v
obeh dnevih nisem videl niti ene-
ga častnika niti vojaka, ki bi bil
nosil hitlerjevski trak čez roko.
In vojakov je bilo zlasti v nede-
ljo popoldne po beljaških ulicah
videti mnogo. Prišli so iz vojaš-
nice, kakor da se ni ničesar zgo-
dilo. Hodili so po ulicah v sku-
pinah in posamič, nekateri z
dekleti, drugi s tovariši iz civil-
la. Govorili pa so vsi največ o si-
ljajni opremi nemške armade, ki
je bila dopoldne prišla v Beljak
ter odšla dalje proti Celovcu.
"Vse moderno, vse motorizira-
no!", to je bil glas, ki se je naj-
več slišal ta dan.

Sprememba čez noč

Ko sem se v nedeljo zjutraj
vračal, je tudi tam, kjer prej-
šnji dan še ni bilo videti spre-
memb, nastopilo novo stanje. Ze-
lezniški uradniki po postajah so
čez noč dobili čez rokave rdeče
trakove s kljukastim križem, lo-
komotive so po program drvele
vse v zelenju in v hitlerjevskih
zastavah. V Celovec in Beljaku,
kjer sem se zopet ustavil, so že
vsi policiji imeli enake trakove.
Enako tudi v Področici finan-
čni organi ter carina. Ko je naš
vlak vozil nazaj čez mejo proti
Jesenicam, sem tik pred vhomom
v predor na avstrijski strani
mogel opaziti troje hitlerjevcev
v civilu, ki so tukaj na robu dr-
žave kot zadnja straža bili naj-
glasnejši opomin, da se je nem-
ška meja prestavila tik nad Je-
senice, na vrhove Karavank...
Strah Fr.

TRIJE UBITI Z AEROPLA- NOM

Benton Harbor, Mich. —
Žalostno smrt so našle zadnji
torek ponoči v bližini tukaj-
šnjega letališča v aeroplanski
nesreči tri osebe, dva fanta in
neko dekle. Njih aeroplan, v
katerem so se dvignili z leta-
lišča, je treščil pol milje daleč
na neki močvirni kraj ter se
tako vnel. Oba fanta, stara
24 in 19 let, sta bila ožgana
do smrti, dočim so dekletino
truplo našli malo proč od
aeroplana v tri čevlje globoki
vodi. Trojica je prispela isti
dan popoldne iz South Bento-
na, Ind., in se je nameravala
vrniti, ko jih je zadela nesre-
ča.

Tisti, ki imajo pod svojo
streho druge liste, katoliških
pa ne, niso zanesljivi katoli-
čani.

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK IN KIRURG
1901 W. Cermak Road
CHICAGO, ILL.

Uradne ure: 1—3 popoldne in 7
—8 zvečer izjemno ob sredah.
Rezični telefon: La Grange 3966

Uradni telefon: Canal 4918
PO DNEVI NA RAZPOLAGO
CELI DAN V URADU.

ROJAKI SLOVENC!

Kadar želite o-
krasiti grobove svo-
jih dragih, ne pozab-
ite, da imate na
razpolago lastnega
rojaka.

Postavljam in izdelujem vse vrste
nagrobne spomenike v vseh nase-
linah države Illinois. Cene zmerno,
delo jamčeno, postrežba solidna. So
priporočam!

Kadarkoli nameravate kupiti na-
grobni spominski kamen, pišite na
podpisano za vsa pojasnila in za
cene. V Vašo korist bo.

Joseph Slapničar
SLOVENSKI KAMNOSEK
527 North Chicago Street,
JOLIET, ILL.
Telefon 2-4787

NOVI SVET

je poučen, zabaven in zanimiv
slovenski mesečnik v Ameriki.

Prinaša zanimive zgodovinske podatke o ameriških Slovencih,
poučne članke, zanimive črtice iz življenja slovenskih izseljen-
cev in lepe povesti. Stane na leto samo \$2.00; za Kanado in ino-
zemstvo \$3.00. — Naročnino je poslati na:

NOVI SVET 1849 West Cermak Road,
Chicago, Illinois

Velikonočne razglednice

tiskane v slovenskem jeziku imamo v zalogi:

VELIKE RAZGLEDNICE z lepimi slikami, s
slovenskim pozdravom v kuvertah stanejo
komad po10 centov

MALE RAZGLEDNICE v obliki dopisnic, pa
stanejo po 5 centov komad, ducat pa40c

Naročila sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Rd., -:- Chicago, Illinois

PIJTE SLOVEČE

MONARCH PIVO

na vaših partijah, društvenih veselicah in piknikih, katerega vam pripelje

VAŠ ROJAK

JOHN KOČHEVAR

West Side Distributor of MONARCH BEER

2215 West 23rd St.

Tel. CANal 6177

Chicago, Ill.